

Kočíčí hra

Vzhled nového bytu v půdní nástavbě ovlivnily dva faktory – originální styl, který si Irena Kolárová zamilovala v pražském obchodě, jehož majitelka jí interiér zařídila. A dvě kočky domácí. Bylo totiž potřeba vybírat materiály, které odolají jejich drápkům.

text Eva Vacková foto Petr Adámek

OBYTNÁ MÍSTNOST

je rozdělena pomocí různého nábytku a osvětlení na jednotlivé funkční zóny. Podlaha je dřevěná, napuštěná olejem, jídelní stůl s masivní deskou a kovovým podnožím doplňují tradiční židle thonetky. Do eklektický zařízeného interiéru se hodí industriální, koloniální, retro i moderní designové věci.

EXOTICKÁ A BAREVNÁ

Ložnice je navržena v dámském stylu. Je tu víc barev a měkkého textilu. Knihovna je vyrobena ze starého balkonu, svítidla z filipínské perleti, obraz z lotosových listů.

MALÁ PRACOVNA

vznikla přepažením ložnice typovou skříň, kterou upravil truhlář, a spolu s policemi prostor slouží jako praktická šatna.

Na počátku příběhu byly vánoční ozdoby. Když se Irena začala rozhlížet po Praze, do níž se před devíti lety přestěhovala z Brna za práci, narazila na zajímavý obchod. Chodila se do něj dívat na nábytek a doplňky, inspirovala ji exotická atmosféra, před Vánoci si tu kupovala dekorace na stromeček. „Mimochodem jsem se dozvěděla, že majitelka obchodu je interiérová designérka. Tehdy jsem jí řekla: „Jednou si od vás nechám zařídit byt,“ vzpomíná Irena. Nakonec to tak dopadlo, než se ale dočkala, bydlela několik let v podnájmech. Oblíbila si Prahu 2, čtvrť, která jí v mnoha ohledech vyhovovala a v níž si zvykla. Pak se rozhodla poříditi si vlastní bydlení. Zpočátku měla dojem, že musí najít něco blíž ‚zeleni‘. „Pražské lokality jsem moc neznala a ve výsledku jsem zjistila, že mě to stejně táhne zase do centra, což je prostě srdcovka,“ shrnuje Irena.

A TA PANORAMATA...

Irena oslovila majitelku firmy Le Patio a designérku Moniku White ve fázi shánění bytu. „Vlastně jsme společně hledaly prostory, do nichž by se hodil eklektický styl,“ komentuje s mírnou nadsázkou Monika. Jak se ukázalo, najít byt podle představ nebylo snadné a Irena to v jednu chvíli skoro vzdala. „Překvapilo mě, jak špatně jsou řešené takzvané luxusní novostavby. Jakmile jsme narazily na něco pěkného, bylo to hned pryč. Jednou o půlnoci jsem ho ale na internetu objevila.

Developer nabízel půdní nástavbu v činžovním domě v sousední ulici, kde jsem tehdy bydlela. Neuvěřitelná náhoda a ráno jsem začala jednat. Na schůzce jsem realitní makléřku moc neposlouchala. Cítila jsem, že je to ono, i když tu nedostatky také jsou,“ připomíná Irena. Kromě intuice ji okouznil panoramatický výhled na město a jeho dominanty, líbila se jí terasa přes dva pokoje. Bohužel bylo pozdě na úpravy dispozice. „Říkali mi, že si to můžu pak dodělat podle sebe. Nepočítala jsem s náročnou akcí, ale všechno se protáhlo,“ říká Irena. „A já se těšila, že konečně začnu dekorovat. Obě jsme byly na čas spíš stavbyvedoucí,“ dodává pobaveně Monika. „Prostor se musel stavebně připravit a rozpočet bobtnal. Raději jsem zaplatila stavební dozor. Ukázalo se, že to byla dobrá investice. Zkontrolované jsem měla finance i kvalitu prací,“ pochvaluje si Irena.

VÝBĚROVÁ SMĚS

Irena se s designérkou dohodla, že interiér bude moderní, městský a šik. Přesto je v něm hodně přírody a exotiky – knihovna

Irena Kolářová

(36), advokátka
kočky Gaia (2) a Francesca (5)

vyrobená z dvě stě let starého dřevěného balkonu z indického Radžastánu, dveře koupelnové skříňky pro změnu z letitého paravánu, svítidla z filipínských mušlí, obraz z lotosových listů. Barové židle nezaprou industriální inspiraci, dřevo s patinou

Irena přidala věci z cest i pár starozitností po dědečkovi. Rozkládací jídelní stůl pro změnu ‚podělila‘ po Monice, která ho doplnila klasickými židlemi thonetkami. Když se doma míchá a používají se rozličné ingredience, musí to dělat někdo, kdo má cit pro barvy, materiály a detail. „Monika byla skvělá, byla trpělivá. Nechávala mi prostor pro mé nápady, pro představu mi zavěšovala obrázky na pinterest home. Je dobře, když vám ovšem designér otevře oči. Nikdy bych nevěřila, jak dobře spolu třeba ladí šedá s béžovou. Příjemné bylo sledovat, jak se každým řešením či doplňkem mění atmosféra,“ přibližuje Irena spolupráci. Protože v bytě žijí dvě domácí kočky – sametové kanadské sfinx, musela Monika při výběru konkrétních věcí hlídat jejich odolnost. Podle ní muselo být všechno ‚kočkovzdorné‘.

▼ INZERCE ▼

připomíná koloniální éru. V harmonii tu fungují předměty z různých koutů světa a období, často ručně vyráběné a takzvané fair trade.

Na první pohled byt působí útulně, voní dálkami, výhodou zařízení je nadčasovost.

Výborně se osvědčily koberce z přírodního vlákna agáve sisalové.

NEJENOM DÁMSKÁ ZÁLEŽITOST

V bytě jsou vypichnuté ženské prvky. Zjemnily totiž industriální barové židle či

VÝHLED NA ČÁST PRAHY

a na okolní zelené dvory si Irena užívá na terase, která je přístupná z obou pokojů.

SPRCHOVÝ kout se skleněnou zástěnou je prostorný, takže majitelce nahradí vanu. Navíc nika je stejně jako ozdobný pás v bílé ploše obložena skleněnou mozaikou.

DO KOUPELNY se dostala exotika i trochu umění. Dvířka umyvadlové skříňky jsou vyrobeny ze starého paravánu, deska a sokl z přírodního mramoru.

KUCHYŇSKÝ KOUT s barovým ostrůvkem je z typového nábytku, pracovní deska imituje betonovou stěrku. Barové židle a drátěná designová svítidla nezapřou industriální inspiraci.

příborník, protikladem šedé a černé jsou tyrkysové, růžové akcenty a textil – ručně protkávaný látkový přehoz v ložnici nebo dekorativní polštáře. Na kompletním návrhu se podílel manžel Moniky, architekt Michael White, který si vzal na starost mimo jiné i kuchyň s barovým ostrůvkem. Nábytek z IKEA a pracovní deska imitující betonovou stěrku jsou ekonomickou, ale efektní variantou. Některé prvky vyrobili truhláři, kupříkladu dveře nebo skříňovou stěnu v předsíni. Do dispozice 2+kk se povedlo přidat ještě místnost.

V protáhlé ložnici Monika použila řešení, které se jí osvědčilo i doma. Část místnosti je přepažená typovou skříní, čímž vznikla šatna a malá pracovna s oknem. Naopak dřívě oddělené koupelna a toaleta jsou spojené, čímž v předsíni ubyly jedny dveře. „Protože se jedná o menší byt, uvažovala jsem jako na jachtě – musí to být multifunkční, všechny věci by měly mít své místo,“ vysvětluje Monika. Optimálně se povedlo zařídit obytnou místnost, v níž se vaří, stoluje i odpočívá. „Je důležité vytvořit zóny a každému koutu dát atmosféru, například vhodnou volbou různého osvětlení. Když si sednete na pohovku, tak byste měli mít pocit, že jste v obýváku, a ne v kuchyni,“ uzavírá. ● eva.vackova@mfdnes.cz

ŠESTIÚHELNÍKOVÝ tvar keramických obkládaček osvěžil tmavý nábytek a do kuchyně vnesl trochu moderního retro stylu.

PŘEDSÍŇ NA MÍRU
Truhláři vyrobili skříňovou stěnu v kombinaci šedé a béžové barvy, na dřevěné podlaze je odolný sisalový koberec.

